

Dolgo, dolgo ju niso hoteli voliti v noben odsek. Razume se ob sebi, da v deželni odbor ni bilo nikdar nobenega. V deželni zbor v Poroču ne morejo hrvaški poslanci. Kadar-koli so izgovorili hrvaško besedo, pa so bili zasmehovani. Res je, to je bilo jako hudo izzivanje. Gosp. poslanec Nabergoj nam je tu pripovedoval optovano, kako so ga zasramovali v deželni zboru tržaškem. Ako torej g. ministerski predsednik sluti, da se kje dogajajo velika izzivanja, potem naj obrne svojo pozornost imenovanim deželnim zborom, kjer zaide v pravi gozd izzivanj, ki pa veljajo nam Slovincem in Hrvatom.

Leto za letom zahtevamo uradnikov in sodnikov, ki bi bili večji našemu jeziku v besedi in pisavi. Vedno zastoj. Zato pa nam pošiljajo ljudi, ki nas ne razumejo in nas vsled tega tudi ne marajo, nas zaničujejo, tu pa tam surovo zmerjajo, kakor sem to povedal tu v tej visoki zbornici v večih interpelacijah, toda vsakokrat zastoj: kajti dotični načelnik je že umel oprati svojega moža. V poročilih na ministerstvo je vsakdo opisan kot popolnoma nedolžen. Tem načelnikom tam doli se godi ravno tako, kakor v tej visoki zbornici ministru za deželno branbo. Le-ta je tako nesrečen, da nikdar ne more dognati, da se je kje grdo ravnalo z vojaki.

Pri nas na jugu ne bode poprej bolje, dokler ne pridejo drugi boljši možje na mesto sedanjih deželnih načelnikov v Celovcu, v Ljubljani in v Trstu. Sedanji se ne brigajo za naraščaj slovanskih uradnikov in bijejo z udanimi jim in od njih zavisnimi uradniki neumorno narodno vojno proti najlojalnejšim zahtevam Slovencev in Hrvatov. Vlada utegne gojiti najboje namene z nami, ali tam doli nam to malo koristi. Vse to naleta doli na odpor, ki deluje, četudi spretno pokrit, tem močneje.

Opozarjam vas v tem pogledu samo na Primorsko. V vojni zaradi uradnih tabel se je osrednja vlada popolnoma udala pred namestnikom Rinaldinijem. Italijanska irredenta je zmagala na vsej črti. Če bi bila torej kje potrebna železna roka, bila bi potrebna v Primorskem. Ta železna roka bi morala postaviti na mesto namestnika v Trstu celega avstrijskega moža, ki bi bil pri volji in bi imel pogum, da odkaže slovanski večini ono mesto, ki jej pripada radi nje števila in radi nje brezdovmne udanosti do cesarja.

Gospoda moja! Iz tega je razvidno, da nismo mi napadalci, ampak napadani, ne mi izzivalci, ampak izživani. Ne morem se spominjati, da bi bilo koje slovensko društvo kedaj vzelo in raznarodilo le eno italijansko ali nemško dete. Mi Slovenci smo pa že gotovo zgubili na tisoče otrok za Italijo in Germanijo, koji sami gotovo nista brez otrok. Nas Slovence preganja neka posebna zla usoda. Nekdaj so nam odjemali otroke Tatarji in Turki, sedaj nam jih jemljejo Italijani, Nemci in Madjari.

Ob koncu svojih izvajanj mi je zatrditi, da besede Nj. ekselence: »Nobenih koncesij le za izzivanje drugih« nimajo nobenega pomena, vsaj kolikor se dostaje nas Slovencev. Kajti mi smo še pri vsaki zahtevi, ki smo jo stavili v tej visoki zbornici, dokazali, da ta zahteva ni izšla iz želje po izzivanju in da ne more biti, ker sloneča na postavi, predmet izzivanju, smatranemu zaresno.

Tako bomo postopali tudi v bodoče. Da-li pa bode Nj. ekselence potem pokladal večjo važnost na našo zahtevo in postavlo ali pa na neopravičeni ropot o izzivanjih v nasprotnih časnikih, to nam pokažejo kmalu dejanja. Mi čakamo na dejanja in po istih uravnomo tudi svoje bodoče postopanje.

Cerkvene zadeve.

Polnočnica na Humu pri Ormožu.

Lani so naš milostivi knezoškof Mihael o priliki birmovanja na posebno prošnjo za sv. vero in etih okoličanov naše podružnice sv. Janeza Krstnika dovolili, da se sme zopet tukaj opravljati polnočnica, ki se je pred desetimi leti, vsled nepravilnega obnašanja nekaterih neprevidnih prebivalcev, ustavila.

Bilo je to veselje za stare in mlade, ko se je v nedeljo, dne 22. dec. v ormoški župnijski cerkvi označila na novo ta sv. maša. Na sv. večer pa so nam v večjo proslavo postavili naš g. nadučitelj Porekar, Zadravec Peter (Amerikanec) in domači dijaki v cerkvi prelepe jaslice, kakoršnih je redko kje videti. Že pred 10. uro zvečer se je začelo zbirati verno ljudstvo daleč iz okolice ter molilo v cerkvi rožni venec, in čakajoč »polnočko«, prepevalo zmes sv. pesmi. O polnočnici je bila vsa cerkev lepo razsvetljena, naličeno polna, ko nastopijo čast. ormoški gosp. kaplan J. Menhart pred oltar opravljat toliko zaželjeno sv. daritev, pri kateri se je kaj navdušeno in lepo popevalo od občinstva in posameznikov.

Hitro po sv. opravi nastopijo domači šolarji okoli čarobno razsvetljenih jasic ter zapojejo Praprotnikovo pesem »O jaslice ljube« tako ganljivo, da je isto vse ljudstvo do konca poslušalo. Marsikatero oko se je v tem veselja rosilo. Zarano ob 6. uri je bilo drugo sv. opravilo, enako dobro obiskano in slovesno opravljeno.

Vse je bilo zadovoljno, veselo in srečno, da je lahko v bližini svojega doma opravljalo to imenitno pobožnost, ter zavedni hvaležnega srca v svojih molitvah niso pozabili milostivega knezoškofa, naših častitih gg. duhovnikov, in sploh vseh onih, kateri so nam to starodavno slovesnost tukaj zopet omogočili, ali jo na kateri koli način povišali. »Čast Bogu na visokosti in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje«.

Gospodarske stvari.

Štajarsko deželno železniško posojilo.

Pri javnem srečanju dne 2. jan. 1896 vpričo c. kr. vladnega zastopnika so se razdolžile naslednje številke dolžnih pisem 4% štajarskega deželnega železniskega posojila I, II. in III. serije: I. serije: a 1000 fl. štev. 1602, 2791; a 200 fl. štev. 7714, 7716, 8241, 8386, 8788. II. serije: a 1000 fl. štev. 3560, 3925; a 200 fl. štev. 9096, 9457, 9654, 9668, 9739. III. serije: a 1000 fl. štev. 4878, 5806; a 200 fl. štev. 10.031, 10.055, 10.411, 11.141, 11.734.

Od 2. jan. do 1. jul. 1895 so bila izžrebana in dozdaj še ne vzdignjena dolžna pisma: I. serije: a 200 fl. štev. 7104, 7468, 8006, 8327, 8333, 8416, 8506; II. serije: a 1000 fl. štev. 4061; III. serije: a 200 fl. štev. 10.595, 11.473. — Na ta dolžna pisma se izplačuje v 3 mesecih gledé na I. serijo v Gradcu pri deželni blagajnici in na Dunaju pri c. kr. priv. občini avstrijski zemljiški kreditni banki; gledé na II. in III. serijo pa tudi v Gradcu pri štajarski eskomptni banki in na Dunaju pri nižje-avstrijski eskomptni družbi.

Razpis. Za politična okraja Celje in Brežice, ter za politične okraje Maribor, Radgona in Slovenjgradec sta razpisani službi tehniških vodij državnih uredeb proti trsnu uši in državnih trsovni nasadov. Uradno bivališče vodij bode v Celju, oziroma v Mariboru, namčšenje pa se bode vršilo s pogodbo. Plače je 1000 glđ.